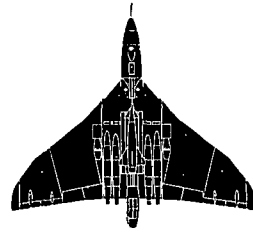
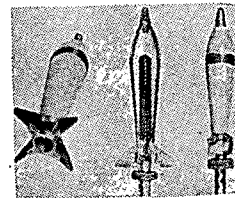

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

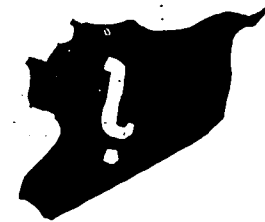
מאמרו של ראמונד ארון (עמ' 13) — שהוא ביסודו מבוא לספרו החדש של ק. רוז'רון — עומד על תפיסות יסוד, תפיסות המתנגחות לעתים זו בזו, בתחום מלחמה גרעינית וזעתית העלולה לפרוץ; ואילו רשימתו של קול. ליוט. לילוב הבולגרי (עמ' 7) נוגעת בגורם הטכני-הגנתי (ובאפשרויותו המדיניות הבינלאומיות — העשויות לשמש דוקא כגורם מסייע לתוקפנות). סוגיה פוליטי-בטחונית אקטואלית, "מפרפת" נשקפת מתוך קטעי-מאמרים של ג. קריטצ'ק, חבר הפרלמנט הבריטי על סיכויו של כוח-ההרתעה הבריטי הגרעיני והנישא במטוסי-הפצצה (עמ' 10).

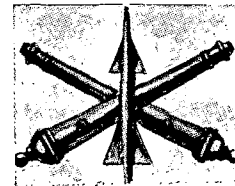
יש ו"זריקת" עקרון חדש לתוך עורקיו של כלי-נשק קיים-מזמן פותחת אפשרויות שלא-שיערנו. המגמה, שנרמזה ברשימה ב"מערכות" עוד ב-1958, להכנסת "ממריץ" רקטי אל פצצות-מרגמה — ופגזי-ארטילריה — הפכה לממשות (עיין בחוברת זו עמ' 9 על כלי-הארטילריה והמרגמות הסובייטיים כיום!); והדבר הגדיל באופן מפתיע את טווחיהם, ולעתים — אף יכולתם מבחינות אחרות. העילה לרמיזה הנ"ל היתה פיתוחה של "משפחת" מרגמות צרפתית חדשה; ופרוץ רבי-הרושם של פיתוח זה — שהבשיל בינתיים — מוצג במדור "כלי-קרב" שבחוברת זו (עמ' 26).

לא בכדי כונתה סקירת המצב בסוריה שב"תצפית על הזירה" (עמ' 28) בשם: "סיכוי-ביניים". שכן במצב הבלתי-יציב, החסר משענות נאמנות, שבארץ ערבית שכנה זו — אשר משמרותיה צופים במישרין לנועשה בעשרות-עשרות ישובינו שבמזרח-הגליל ובעמק-הירדן — אין כלל מקום לסיכום של שלב-התפתחות שלם. על סוריה ניתן לומר: רק הבלתי-מפתיע — התפתחות שקטה, מסודרת, מאוזנת ויציבה שם — רק הוא עשוי להפתיענו. עלי-כן חובה היא כוננות מתמדת לקראת הסכנות העשויות לצמוח משם בכל-רגע כתוצאה מהתרחשויות-פתע. דבר זה הפך כבר במידה כזו "א. ב" עד כי אין עוד צורך לחזור עליו ולשנונו.

המאמר האמריקני על מגמות הארטילריה (עמ' 23) — אין כמוהו מכבא את הלך מחשבתו של הילה-התוחנים האמריקני, שבהימושו ובציודו הטכני, הנו אחד החדשים והמפותחים בעולם. הוא משקף גם נקודות-תורפה מסוימות, ודאי פרי גישה "חילית" מדי; אך גם באלו יש כדי לאלפנו. כך, אין כל ודאות שאורח-הקרב הגרעיני יהפוך "גייח" דוקא (פרט, כמובן, לדגש הכללי שבהתחפרות יסודית ברוב השלבים); שכן דוקא שבירה גרעינית של מערכי היריב עלולה לפתוח פתח לניידות רבת-הקף. צותי-הקרב ש"למטה מגדוד", שלדברי המאמר, "לא יהיו כדאיים כמטרות-גרעיניות" — הרי עצם הכנסת "הדייזי קרוקאט", למשל, לצותים פלוגתיים ודאי שהופך אותם למטרות "גרעיניות"; והרי גם מאמרו של גנ. האוו האמריקני, וגם הברירור בקצונה הסובייטית בעקבות מאמרו של קול. גברי-קוב (ראה "מערכות" חוב' קמ"א וחוב' קמ"ג) — מעידים כי עצמה-פלוגתית של היום נחשבת כבר ל"מטרה גרעינית". מתוך פירוט סגולות-התוחח שבמאמר נשמע תכופות ה"לאו" מכלל ה"הן" — וציון היעדרם של חסרונות ומגבלות בחותח, הריהו כ"ציון-אילים" למציאותם של אלה במערכת-סילי; ואף זהו ענין לענות בו.

הכותרת, "המפקד — לתשומת לבך!" שמעל לסקירתו של א. צפרירי על "שיקום החייל בצה"ל" (עמ' 30) — יש להבינה פשוטה כמשמעה. אחד הדגולים שבמחנכי גייסותיה של צרפת במאה זו, מרשל ליאוטק, כתב עוד לפני כ-70 שנה מאמר רב-תוכן על "תפקידו החברתי של הקצין בצבא". אם בצרפת ידעו להחשיב מאז את משימותיו אלו של הקצין — אנחנו על אחת כמה וכמה! אין די באמירה: "הצבא — בית-הספר לעם"; יש להגשים סיסמאות אלו, ובשביל זה — צריך קודם-כך לדעת: את הבעיות גופן — ואת אשר עושים לפתרונן. מכאן — הכותרת; וכנה — תוכנה של הרשימה על הכשרת חייל-משחרר להמשך דרכו: בעבודה ופרנסה, באזרחות ובחברה, בצבא-המילואים.

חסד עשה עם קוראינו סא"ל ש. גבעולי. בסקירתו על ביקורו המאסף בצבא ארץ כדאיקה (עמ' 35), גילה להם, בין-השאר, כי ידיעה מפורטת על כלי-זין מקורי ותכליתי כ"קלימור", אפשר למצוא אפילו בעמודיו של ה"צקלון" שלנו (במקרה זה — בגל' 91). והרי אין זו אלא דוגמה אחת; והאמת היא כי "קלימורים" למיניהם "מתגלגלים" בין דפי "מערכות" ו"צקלון" — ואפשר למצוא אותם שם אפילו בלא הטרחה וההוצאות הכרוכים בשיגור משלהות-לימוד למדינות רחוקות (אכן — גם בלי ההנאה שבביקור בארצות טרם-הכרנו...). בינתיים, מרמזת סקירתו של סא"ל ש. ג. לעוד כמה אפשרויות "קלימוריות" כאלו: לגלות "תחת אפך" ממש ידיעות מחכימות ומחשבות-לענין.

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?